

Lwowska Naukowa Biblioteka im. W. Stefanyka NAN Ukrainy. Oddział Rękopisów.

Zespół (fond) 4.

Zbiór rękopisów Biblioteki Baworowskich

Dział (opys) 1

1257. Kazanie podczas religijnych obrzędów przy złożeniu w grobie królów polskich zwłoków
Józefa ks. Poniatowskich... w Kościele katedralnym krakowskim dn. 23. VII. 1817 roku, miane.

STRONY NIEZAPISANE NIE ZOSTAŁY ZDIGITALIZOWANE

Львівська наукова
бібліотека
ім. В. Стефаника
АН УРСР

ВІДДІЛ РУКОПИСІВ

Баб. 1257

Зак. 3058-4000

N° 1257

V F 10

9
Karanie

Padozas Religijnych Obrzędów przy złożeniu w Grobie
Wrotów Polskich ródalności

Józefa Księcia

LONJATOWSKIEGO

Naczelnego Wodza Wojsk Polskich
Ministra Wojny. Marszałka Państwa Fran-
cuzkiego, wielu Orderów Kawalera
w Kościele Katedralnym Wrańskim
dnia 23 Lipca 1817 roku, miané. —

Aliud est vivere mortuum, aliud mori
victurum. —

Grison: ad Heliod.

Wieniec ten na rękawkach Poniatońskiego
który uwiły rostat z kwiatów przez Stanisława
Potockiego Wójewazę, Warancza Biskupa,
Linowskiego Władztana, Morawskiego Putkonnika
reteranych. Głos tych Morawców najpierwy dat uauć
Potokom wálkosc straty poniesionę w wojnie Bohatyra
ich Rodu, iż doskonałe wydat ryby, anacremia Jejo.
Jam więc wsrzyttke winiemem, co usiłowałem do tentu
Jmego ożymić, i owo ten pracy jego upiknie mogło.

Vavaranie

Quomodo cecidit potens, qui saluum faciebat populum
Israel. Machab. 1. Cap. 9.

Jakie poległ ten Mąż potężny, który zbawiał lud
Izraela 2 Księgi 1. Machab. 2 rozdz. 9.

Ten, co wkołobce obok Tronu Królów stojący, pierwsza Dnie
życia swajego rozwinął, Plemiennic kmi Jagellon, Stanisława
Augusta Króla Polskiego Poratunek, co obrota, czynion majen-
nych całą przestrodę Europy napłynit. co ducha Chrobrych,
Szlachetności i Męstwa Staropolskie w utworzonych
przez siebie o BOGA honor Pałaców, imu samemu
posporoūt: Jurek Dzięgię Działowski Wicekról Wojska
Polskiego, Minister Wojny, Marszałek Francuzki, Cześnik
Wielki Wstęgi Legii honorowij, Orła białego i inogch
wielu karabel; samy tyłko śmiertelności ciudem rozkany, i
cały imi wty gwałce popiołom zamknięty, stara dźis po raz
ostatni w obliczu Bałkich Ottomów, aby gorau mimi
Stworcy swemu hotel upokorzenia staryt, i ostatni upo-
minik wzdrigerności Podaków odebrał.

Jęga to nieś zacierności i zastugi i roga pamięć, nęgi obyma dżis'
i piersi naszych to smutne westchnienie: Jakże poległ ten
Mąż potężny, który z baniał lud Izraela! Quomodo cecidit
potens, qui salvum faciebat populum Israel.

Wistety! na matym porciegu oddalony chwili, widzieliśmy tego
Bohatyra wchodzącego do tej świątyni, w najświętniejszym kłona-
wystwie wycieczki i stawy. Bieglismy razem z nim do tej świątyni
składać Dziśki BOSU. Tężejów za cudowne odryskanie tyj pier-
wotnyj rodu Polskiego siewiby, tego drogiego skarbu narodowej
wielkości, którą mu popioły jego królów porażył nawet
imienia Polski, na nowy jego rodu, w catości dochowały. Były
to onoc męstwa i starości jego, lecz gdy duch Religii wsta-
rywał mu prawice Boga, która z nim walczyła, worystkie
on korzyści swej chwycił głośno słowa do niego onobit. Dextera
Domini fecit virtutem. — Porównajmyś in świątyni, in świątyni-
ny widok z tym, co dżis' okropności, swa, ocy nasze przera-
tam gdzie okryki wycieczki, gdzie się wesole wznosity
pienia: w tym miejscu prawdziwego tryumfu, ukochanego,
petnego życia i czerstwości Wodza, dżis' martwe jego lica,
rwotki, a wśród pomnych oznak śmierci i prośbuckiej radości,
blade im tytko pogrzebowych pochówku świątliwego.
Tam, gdzie nie tak dawno, młody, radosi i dżiskozymnia o same
Obiady się niba, dżis' rozlegają się po tych smutnych sklepie-
niach wrychania i izki, którym towarzyszą, błagalne Wapta-
non ofiary, za wierny tego spocznik, którego imy wrystkie

Cycywnie bliżostawiti rycei, i o Dlugi iego pasmo, geruze Do
POSA rano sili moſty. —

Tam wież piwie i radoſci nie byto granie, tu dria smutku i riatu
nie maſz miary.

Stahat niegdys Krol Dawid na smierciu Abnera, ktorogo mu
goscrod rozrywku przyjaceln, z radiecka reka wydarto, posred
za przykhtadem krola swiego Narod, i nad smierciu mżynego Waria
stahat. Rex David flevit super tumultum Abner, flevit dominus populus.

Taki sam widok eadego i rozpozna tego duka Monarchy, odoswil
w wieku 19 nad rzonem Bohatyra naszy, potezny, i Wladca
Potzny, dria Krol i Cyce Narodu Polskiego Alexander I. —

Lez gsy Dawid try wonit na smierciu przyjacela swego,
Monacha ten crotos swoz, posroicet Watego, ktorzy w sercech
nie przyjacielstwie przycin nimu dowozit. Dawid byl i tuzym
zastudze przyjaceln, iakiey o Abnera doznawat, Alexander,
chciat byc i symanielowym i nie pamiatym do ta castugi onty, ktorzy
w Wodze Wozki Polskich stanoat. — Uerut on skiaz Potakio
w stranie tego Miza i pierwsza, im o serca swego rucastowat
prowiezy, iirby, protoki ukochanego ich Wodza, i obiy na Cycey
stoz, remie, poremunione rostady, —

Zawst, w rozpaczy serc, spramueliowym i pomszeknym ucisnio-
nych riatem, ien to zastawato ryerme, Do iakiey krotkiy pocioty,
prowobne, niwriw i pasiadac drozje, krotki Bohatyra,

które nie oczekują, potorywata ziemia. Wniodło się z resz-
stron Krója Polskiego to gorące rycerze, Dzielki
niedoty Monarcho, i wystuchane srecy, i wia rostars.

Co tytko amu dratac' bolic, uwielbinie i milosi' wysytko to reigto
uczucia rodakon' Boniatowskiego, skoro wrotki i go na torie
wspolny z nim oczekany staryty. — Ziemia, ktorej granice orzi
igo rozszerzat, Stolica Państwa ktora, w rycerz i go simiatosi
oculita; tudy rozreronionych rodakon, ktory w tym Bohatym
narodu swego widzieli, Swiatynia nakonie Polska ktorej
uroczytosci tyte rary laurami swemi uswiatniał przyzity, a
usranowaniam te Drogie wrotki i cesty im swiatnosci narodowej
moady: flerit omnis populus. —

Lez nie tu konie wdiernosci winny Boniatowskiego rastudre. —
Ty Karimierz wielki! ty Wladyslawie Jagello! ty Zygmuncie
Stary! ty Batory, Monarchowie Polscy! w ty Swiatyni
BOGA na wieczysty, i toreni spoczynek, za pragnzisiuie wspol-
nictwa z tym Bohatym narodu, ktoremu w Dorta wasze
tak wiele sreczicia i rasczytu przynasza. — Jerele pamieci
wasze, uwieczniaia, dzieje, i sice swoy narad do napadu nie pny-
i aiot mymi koronli, i sice granice i go srecy i woy rozszerzali
Orzem, i sice Ducha milosi' oczekany w radach i ch, ducha przystoa
i statosci w rycerstwie swolom roznicali, w ten same rasczyty
bogato strojny Boniatowski, godnym sie stat wspolnuctwa
i wami, w tem mysu, gorie blask tronu blasku rastugi umniy-
srae nie more. — Staje sie wize diei radasy i moarem i
narodu waszego rycerzom, i Drotki tego, misku naszego

W. ... obok twojch Janie Sobieski! umiarszone rostaną.
 W. ... tych dla kraju swego Bohaterskich zasług,
 Ocyryma koronę na głowę twoją włożyła; Poniatowskiego zasługi
 jak wynagrodzone? Same chyba zwłoki jego potomnym wiekom
 świadczyć będą.

Lecz jeżeli o crom naszym i te reszty śmiertelności ukochanego
 Wodza Polskiego usuniecie rostaną, jeżeli w zapory grabowe
 pokrwa, iście nar powłóramy sobie, czem był dla Ocyrymy &
 Swoicy Poniatowski.

Nie rucz, ja kwiaton nate, Trumne, wiakie idę próżność przy-
 straiac tubi. — Wia Buz, wydobymat z grze pasii wiekom stato-
 zytnego rodu Jagiellon, których wroga dla nas krom pruzi Babke (a)
 w rzyty Bohaterska nadrego mplyneta. — kamykam w kartach historyi
 imie Stanisława z kawa jego (b), ktoromu statoś, wierności i męzrosi
 racy w gteśnych swiatu przyprawkach Karola XII, znacunek
 potomnych wiekom zapewniata. Drieje Monackii i Austryackii
 niech umielbiają zaslugi Rycerski Jerzyja Ocyryego, (c) ani blasku
 tronu tego Stanisławi Augustu, porzycac wis Buz, abym rian
 zwłoki Bratanha twoego usmiechniat.

(a) Wrostaueya z Kozycy Cratonyskich Poniatowska. —
 (b) Ocytay zycie Karola XII. Wrota Szwedzkiego —
 (c) Jerzy Kozyc Poniatowski General Woyak Austryackich.

Jednym Książki Poniatowski, miał wyjść w sobie raty na
wzrostku ślepego lasu dany. Blask czynów jego, gasi błysk
w światelka poryczanu od Nadriadów światłości. — Sam on
sobie wystarcia — las nie mógł tam dosiężć górie zastuga jego
i wałasi stanęły.

Najpiwrsze lata mładości, czyniły raryz niemylną wróżbę,
tego mżetwa i zastugi, z ktorými się w obliczu cyryany i całej
Europy z czasem postarob. — Młodzieńcze wzrostkiem pona-
bami światnych przymiotów orobny, uczył w sobie krun
Polskoj, a nie rnał sijać w ostrz wiadły na ten czas cyryanie
o powiadajacych do radowon ryerskiego pola, wyrywa się, wy-
stkim i abrytom, i tak potężnym dla siebie swego pona-
kaban, okarataści i ucich. — Odaie się, całej troardij
Woytkowosci sturbi, a ro stady oycy wstępnij, z rnyki Menes-
chy Rakuskijs orzi przymiui. — Tam od piwrszego stop-
nia rotniki raerynaszaj przy rabyiu naronnij troardij
Sabacra, piwrsza się blińga z smierciami ryerskiemi oswoit.
Poruat tu ród Ottomanow w Palakow, ktora im pona-
uptymieniem waku stacie Cesarstwa rachomiego rocyerta, i
Kresis austro wate od spustozrenia rastomita. Pociess się
ity w popiolach swoich wielki rbaroco Wiernia! — przy-
mijaz abok siebie Trotki Bohatera, ktory rapomiasiana
moie przystuzg troai odrywit, i drugi rard harde sigiqe blaskim
chwasy Palako caimit. — decz nie maie swietnieysze rade-
ie chwasy w ryerskich radowach, rard ty, ktora ma rade narde
wotajny — W takim tytko rariare god nase Ertonika

Normata postmicea sma, volnosc i zycie, rany, odebrane, przed
przetana ra cyrychy, iedyn, rzetelnego Bohaterstwa coze maja.

Dokony postugi potrzebuje cyrychy, nadra w doroznych
przypadach, tegoz na Wadze Pycerstwa swemu przeciwna?
Na cyrych mystnie i odwadze, takse sudon smiech opiera? Tu
wstanie wskazata ona palecm Sontatorskiego, iur mozymym
okurconego dymem, i takie miysse otrzymat oro migez Judasz
Machabeusz na czele ludu swajego, tor samo do niego stony
Starigo Masatyadra, radar od mtowosci swiecy bydzie
Sutmanem Wojska, on do boiu prowadzie was bydzie:
Sortis viribus a juventule sua, sit vobis Princeps Militiae, et ipse
aget bellum populi. —

Wiatkiye chrotili cyrychy przed kiej wodra swiego potrzebuje ustugi?
O Crady, iakie okropna was pramize! iak Casera wyprzemienne!
Wtarnie gey, narad Delakia i tataru ocucony, Darnego niwazdu
gou' rmy sile rany; gey jony samonte nasu swiecy obstaty
pryjarny sur uniazicy sibi wyobgona sily spieki, gey prabitate
katory istnienia swiego na karce Europry ad smicie, Gey Woustyacyz
Armeigo moia postac szeregimiego przybiera Wadze, w tym to
Crady odrovenia sie cyrychy, z ruytnazacyz zlamu Demona niezgoda,
ke iur no dat przyborony do Dumy nieladom tacyz sie i rozrostac
nie beznie mogta, rany iedyn na bitandarach gwalta has to smacni -
czyz volnosc, ekstremne ustowanie gorliwych rozpatrodekone
zbrojny, nachodzi sityz, i smiercy i antuce. — **Boie** sprawozdany,
ty daw rozsadz te sprawy, kto w niy zbaricane do cyrychy, ato

zgubne kłopot ramiary! kto u'j prawnym a kto odradnym
był synem! Lecz gdy dristo gwałtu samu doba, karawionym
Prastato; gdy dris z grobu wskrzeszona Polsko pod berton wspania-
lego Monarchy, tu same wtisnie w w aron Wrała narodem
Sprawie, sukcesia smego i bradu matkadu, jurnajemy o walki
Bore! i dokonanie tego driste zakrytę w wiwackach Opatre-
nasie swojey; nie sprawa ta wazksey czysci narodu była dobra,
na ktorej obrony, stauet mezuu Wdra Domiatowski —

Piekna taiste sprawa, ab szernie doroznigcia tateutor mezuu Wdra
pole stawac w obroni Cyryeny! Ale na piecowym raru wstepie
taki swatnego obowiazku buse na siebie Domiatowski wytrudniaj
sny cizor i warte rozpaczy draidnie rawnady; Dornalita mu w
prawdzie Opatrenasie jupknyu rielenie admitniec di; bairu corstoa
smego pod Dubienka walki, ale brak iwidet niedoronych walki
ron, ale brak iwidet nie spracznosci rojarszych wotkarow, ale brak
iwidet niedoronych do ramieronogo ulu nie jpragtamana jostoryty
tamę, jupknyu Polskiego Wdra rapatom. — O jak su tu ni
wax serce iego mordawato! iaki abrymie wytrzymat on walki!
gdy mu przykadito warię na idony strali i postudrenstow
Piatniera, i enaty rycerskie, mitalie Cyryeny i honoi! —

Prerazyla na tu czas ractuba protitycrnych widokow nad domagaj
Woycka i iego Wdra. — Zawieszenie bronie jpryztajpienia Verola
Do Sargowickiego zwiarku, eniswawty riestę, trudow Ponia-
towskiego. Wychodzi wize z granic cyryenskich, aby miely
i wiaclkiem zgubnych dla Cyryeny ukladow, roychadri uwien-
crony w riezernosciu woycka, w wyrytym dla siebie
Abwatu z napisem Miles Imperatori, ktory pamiez iego
wosrtwa uwiecznit. —

Nawrota w krótkiej Epokę powstania rządy króla Polskiego
 Rok 1794 przetrwoniony do obudzenia w Polakach ducha go-
 dności narodowej, był więcej szlachetny, ich rozpiera, mieli
 marności, nadzieję, która srtana. Walki w podmieście. — Na piero-
 szej, więc przeto powstania Radoków, rzuca Przysławski i stro-
 nie spokojności swojej, bieżnie na Ocyryta, rżnię, gdzie
 walczył na czele wrogiej sity, rozrywając uprosia, Narodu
 Mzja (w którym nie tak dawno rozkazy wydawał, bierze
 rżnię jego ongi i usiłowania cnotliwego Wzra światem swym
 i do waga, wspiera —

Radzi rozrywają chwaty, w słownych naradach, srtana, ma
 potygi, bierze przemogła w sercu Przysławskiego skromności
 udzielił im tryumf młodości Ocyryny i pragnie do certy, srt-
 kowi Cnoty. — Po ludach męstwa, ja srtajim i wrogiej srtajim
 oporra, ulica na konie musiaty, bierze srtajim srtajim
 Narodu usiłowania. — Unita Polka. — Unita Przysławski
 o tysiąca lat rżnię, imie narad Przysławski i karty Przysławski
 wymarane rżnię. — Przysławski i rżnię powstania rżnię, rżnię,
 nie tak Polacy rżnię, iak wrogiej srtajim i młodości. —
Nequaquam ut mori solent ignari. Srtajim młodości Przysławski
 strumieniami mi bierze rżnię Przysławski i młodości, młodości, młodości, młodości
 srtajim roku Polskiego, iak to Ocyryny, kochać trzeba.

(1) Gadsuz Przysławski.

Po tym ostatnim Polaki upadku Poniatowski nie mógł
być uwięzionym Ojczyźnie w domach rycerskich, całego
Siebie dla Dobry, suszporia, i gościny Podatki gościnie.
Dach bractwa i wymieszany kładym Jego Czuć i przyko-
namem kierował, rękami i serce Dobrocia tym uczuciom wy-
miedło. — Na niecierpiecie kadekosi? kierek wędrownych
i tytu kładkami wędrownych, a i kadek wielka w Stolicy,
światności i w Dannej, a wędrownych, pomarażali ich kierek,
kierunki serce i powołania Jego Towarzysze, po tytu wazy
gad Chorągwie Ojczyźnie i Bierani i wędrownych. — Na
tych wędrownych Poniatowski Dostrzegł swe bractwo,
i wędrownych nie ratował, a drugich kierek i wędrownych w przy-
chod. — Gdy wice chwata Wejowitki nie waz try wędrownych
Poniatowski, wędrownych wędrownych i wędrownych, chwata wędrownych
nie waz wędrownych, i wędrownych.

Tem czasem świat mienit postać, i nowy rzeczy rorrijat się poru-
dek, w którym Poniatowski Opatroności i nakomitej gwer-
nocyta miysce — w roku 1806. Oby, Towarzysze, Europy oparty
sio w Nisty, kadek, dat się styorie glos w kierek Polaki,
świata dla Polaki gościnie, i wędrownych i kierek —
kierunki i kierek, aby się kierek gwerne i kierek —
kierek to mato rmana, byta wartosci Wazra, o mizerii Polacy!
Gdy, wędrownych po całym kierek, i wędrownych ty kierek wędrownych
Ojczyźnie wędrownych, kierek kierek wędrownych, kierek wędrownych
Warty Sybra, Padu, i Prena! Gdy, na skalistych wędrownych

Pironeo, styczne tytu walkami meztwo wasze, narzym
 titowat sie, konaniam! Jeszcze to wasz wosytko mato dla
 katuszi; zedwie god nemi Cypr Narodem! Sprawiedliwie te naruka-
 ma iedna tytko mitorze Cyeryny przytkumie Proutata
 Wstregata sie, tu rumia Polska, a z nicy porostale roie Pryerston,
 pod Porcerem, Kolbergiem, Goaniskiem i Foidlandem, kiolekty
 uodrodzenia sie Cyeryny swierem i usmiesmity Laurami
 Jakie to trudy i rabagi, w utworzeniu tych smietnykh dzieł
 god naradoney potygi, Wierzech Poniatowski ponasie musiat,
 Jemu kaiste winno woysko Polskie owa prawonoy i racnoysaiz-
 cy postai, ktora cery Eurygy, na sibe wracata, owa Priedry-
 cielky tworkosci umacata swiety karnosie morytkowoy, ktoroy nadarom-
 nie w szkole Mistrzow Woimnych swakawo, owe nakonie
 wrygty, ys titaicimgo i potydzego A S E X A N D R A, ktory
 umiac w nim cnoty naradowe, ocalenie pterienia, na swego
 godnym tyca Wielkoscii swoy drietem adacit.

Sprawiedliwie wiez Poniatowski imie Wtkrusocy i
 Smoney Pryerstona Polskiego w naypraisieyszey potomnosci
 Nasie' bezpie.

Licz obsermy, iur Wiera tego w Oskatoroskiy troycizny postawie,
 w iakicy sie, on nam widrie i gory radasnych skrykach w murak
 tego miasto witac jormelit. - Rok 1809. Starosi Naymistrza,
 Epoky cnoty, radny dla Cyeryny i chwoty Poniatowskiego.
 Dotycheresowe Czyny, i wyniosly go more iorcie do chwoty
 tytu Bohotyron - Tutay nastypnie on na teatry jrawozimny

Święty Stawy: tutaj znajduje się Droga, nieśmiertelna, z której do
zgony nie aboczyć.

Niecy Polska w postaci iścere memoria, zaledwie piernasze
Rabady. Prędo gróntomai pocyta, na ten czas reka kadosm naszym
kawistna, rozpolita w Europie nawe osiergody prockidnie.

Enik nżyty nadrieye trwałego potokaju, gdy dzień 14 kwietnia
(e) zniszczył zwiarki dwóch wielkich Narodów, portargat
perzymierza i poriar woyny rorniecit. Wtóry wiec między
bięty nadriady nasze na upokorzenie Dumnyj Ottomancio
pratygi, taji sama Droga, o ogromne nieprzyjaciele woyska niosty
Polakom smiere lub dawna, niezoty. — W tak skora pudy
Amidi Poncatorowski Woje męzny, lic tyllia na ciele
kibkuty sicernego woyska prostaniony, stycy glos Cyeryny,
która mu łady, smoje odaje, stycy walamia Polakow
o utrzymanie. — Bóg! którego imie sypwiate
nagdy Duchu męstwa w naczalnikach wybranego ludu,
in die nie tękat, ani wietosci sworow, ani wietosci koni,
precisn sobie ubrocionych. — *Si in curibus, hi in equis,
nos autem in Nomine Domini: Tvoie kapronie imie pnyro.*
Onicyto w tak cigriky sprawie niewinnego nadu. — Pomolany
natchmieniem twoim Woje maley garstki woyska, stawiacrot
cterykroci mornicyrey patzoriacielu — Duchu męstwa wadra,
knyrewa o waga rosmierny, gdy o sprawie Cyeryny mita,
tim i chwalebna smire wystawia. *Viriliter agite in lege, in
qua gloriosi estis.*

(e) W roku 1809

8

Do blagostanit B. C. S. w tym dniu prawnie trzymać małasosie
Wawia i Wawiska jego (S) Odpor mądry, mały w prawdzie
liczy Ryeczor, ten ginie ra cyryne gotowych, ocalit
Warszawy, i nie raktad ię walszego lasu Wawny z drowionemu
nieprzyjacielowi zostawit. — O tego dnia nieustraszonij
amagi Paniatowski, wrystkie kroki jego same mierny-
ci, z twami rachowane byly. — Preka prawdy wskazuje
na kartach dziejow naszego wieku, imiona Praszyna,
Gory, Praszyna: Grochowa, Ramoscia, Sandomiera,
Warszawy, Albo jego zwyciezczymi okrycie laurami, albo
podrutadnych Duchem męstwa jego oryginalnych do współ-
nij z nim powota chwaty. —

Wspominam tu z uszanowaniem imiona wasze Walerii
Wodzanie Zajczku i Dąbrowski! ktarysue imie Polskie
tak swietnosci Domowe, po całej naszej Europie, Stana
męstwa i waga one napetrzite. — Wam winien Narod.

Polaki, in niecierpliwie u spadku jego stalo diej przyoznamim
i krzywdy, wrystkich wotnych Narodow, ie juz nikt nie
znaszit. Non fait, qui insultaret populo isti. — Wycie
Wady i męstwem wospierali naszego Wodra waszego; Wy
Najblizsi towarzysze jego chwaty, temia co on okrycie laurami,
wosrlisic w mury tego miasta i tryumfem, ktotemiu przy
Odmijka bronii, u przy masie obywatelska swietnosci przywata.

(S) W tym roku 1809
Obdowa pod Praszynem

Triumf tryumfu tego R. Lipca (g) napisany został na
Lipcu adrocznia się naszego, pata, eronim dziei da u nej
matki wiermi nakazyca. Swiat nosi tryumfu tego na
tem dzi, stonierza i rodak rodaka, brat brata swego
poniat, a krawkusa Plomie do danego powroci
imienia. Tu Poniatostki Wod Mizini, Wod Szereci;
W, Wod tryumfujacy podnosi sery ro sniebo. Widri
tam Sptawcy Szerecia, skwego, Sprawcy zmiany lasu
Ocyryny, i w duchu upokorenia glosom Serca swego,
ta ~~ona~~ w szystko prawicy jego przewracaj. Haec mutata
dextera Excelsi. Wita w tej Swiatyri Ocyryny
izykiem cunie kritic Polakow, wskazuje im Prorocy
swoi, opowiada krajowy Polski, i dalsz ce nie proporzis-
za rewste. —

Oto sa, eryny wielkiego Wodra Polskiego, na ktorym wata rumo-
ta się Europa; oto owoce nieomnisi jego, lecz nie ten krus
jego chwały! Pokoj dopiero Wdwiiski woinowyt jego swatec-
nosci, tedy, gdy granice kraju rozszerzone zostaly, a w nim
Rodey, imi ocyryny iadnakowo wymawia i razgi. Gdyby
Poniatostki, sta demego tytko sibilis ryerskich sukat
rozsczyto, to byty podkreslit kartę z naczenia swego. —
Okrzyty laury, nasycaj starwa, miast powroci w powabne stolia,
miarkanica, i w spokojnyon rycin unyrai ektubayek korwysii, ktore
tryumfy nadaja. Ale ocyryna krawkowsy iemru jego czechate

9
ofiary Ten B O G Potęgi, co ramieniem swym słabych
Wastonic i do szeptu chwoty po mieści umiat, ekciat skora
moraose swoje, w swaleniu potężnego ceterwika, którego rękę,
urbroit, aby całemu progwarita światu Chciat, i obudowany
przećin niemu iymieły, że to nieodpornie sta strasline
Wazepria ramienia snego, Wlasnyge wielkaria, wmiost i
ryradhotat.

Na glos tego Wlazzy tytu Narodow, calby w rade swoich
wazpione i broyna po swata Europa. Na kartem wozny
do niego wydanym poroty ca ostep narody. Wzrostnie
i Kizeta powrotadnych imie przyiazany, rozkazowuje
stuchali. Byt to naroy Wabuhodorowor, przed ktorym zemia
umkita. Okazuje ten niepokonany Kocare, krobi swoje
obraca? przećin komu niepreteckone prowadzi zastępy?

Rospya potężne Putrocy Panitko, celem jego niezakosto-
nych rade sie widaktor, Rospyi pomizemci w dawnych
Arzyi zamkniecie w granicach to zamian jego ukrytej
polityki, na ktorej som najpienunym omylonym do
stat. Trzeba by to aby tako wielka wyprawa tylu
udami mestwa, a narom tylu blydami i klesky
cater prawie Europy oznawong byta?

Przebeze pobratyniski Narodzie! nie Polak pamietny
tylu kleski przez Ciebie wyradzonych, zawstrzyt
suzembier swój przećin Tobie, stazryt sie
a nieprzyjacielom

z nieprzyjaciółmi, a marzył na czele Poniatowskiego, te-
mi samemi drogami do stolicy twej skierował, któ-
remi niegdyś Batory, Lemojski, Łotkiewski (pod-
kierownik zwycięski) swe nad tobą prowadził
roty. — Chciał napierne Bóg aby te wieści,
ste swary między bratnimi narodem wieści,
tym zwyciężkiemi przyjacieli ugodzone były.
Aby szardriwą podrywona ich mienawisć,
sama sobą strawiona, zasztata. — Aby w ich
żwiatymiach innie Jego, innie nie Boga wojny
i romsty, ale Boga pokoju i zgody wzywa-
nie było. — Chciał, aby ALEKSIANDER wspier-
nym był ich i Polaków ojcem. —

O! POLAKOWSKA! od samych Twych,
tu wyrażony nieprzyjaciół, szanowany
Wodzu! iakież to były Twoje wysiłenia!
iakież trudy w akropnej tej sprawie, a byś
światości charakteru narodu i chwaty
nieznawionego Męstwa Prycerów twoih
ocalił! Gdyś tylko na czele ich stanął, gdzieś
bitwy

bitwy od twego Światła, twojej odwagi, i stateczności zabieraj, tam
wiernie tobie towarzyszyło zwycięstwo tam imię Twoje
i Polaków uświetnione zostało.

Zarazteż ani dobytej Szturmem Smoleńska, nieszczęśliwie
pod Czerykowem i Proszowcem turnieje, ani pod Mołajską
pamiłtne klęskę, walecznych, lecz Dział iessie z nieszczęśliwymi
niepojednanymi Prusjani, nigdy tak od prawych Polaków;
wspomnianie nie będą, jeżeli pamięć Poniatowskiego, boż
wzięcia jego i rywalstwa jego niepokonanej bojem wale-
czności przemilczano była. — Męstwo jego dla nieprzy-
jaciół strasne, nie ujmie nigdy cxi temu, którego honor
i miłość wyrażony do boju wiady, a cnota męstwem towa-
ryszowała. Przewodnił w stowżeniu bitwy, pierwszym
odwagi jego rzucała naprzeciw; nie było przeto nigdy w
potrzebie usprawiedliwienia tyż dwin tam, gdzie narwet
omytha szkodę, wyrażony był i mogła. — Opuścił
on krwi karidego z rywalami swoimi, bo iż wysoko
venit; jednego z nich strata, nawet kusztowną w niego była.
O jakie wiele serce jego cierpiato, gdy ci nieraz ofiarę,
cudzych błędów stał się musieł —

Wiedział Poniatowski w jednej z szkole nauczył się był
razem Ryersem i Ostrowskim, znał się uamnia i bużkwini

Stowarzyszyły

towarzystwa mił nieszczęśliwie, gdzie ichi stawy i jej kapy o nie,
sawronach, ludia zapominają swytky; nie to tylko w niego by,
to godzime i swięte, wzego dobrocy wywarony po nim wyma,
gato. — Jej tylko nieprzyjaciel ongiem samym sigat, du,
ich albo niemiast, albo ich dobrocia, i taszkami pokony,
wat. — Taki Cotonick, taki Bohatyr, nie powiniemie
był bydi' wyistym x krolej wsow ludzkich, które poci,
waxi i xasmucal, rax tray nad usi' i pocietky, Drugi
raxy iaku i rozpaczy wyiskoi swytky. —

Lewa nadzwet iuxi wax w ktorzym B. O. G. potocietko,
niei pomyslnowiom Lavy i xuy rachodni, by ukazat lu,
Dxiom, waxm rest ich a waxm iego protega; spruscit
na niego s'lepoty omarniemia, i w samym swytky
twies, swytky i onym byk' musiat.

Na iwi si' przydato mylniej rachubie iego, xajzic' sto,
sicy nieprzyjacielnego Poristwa? Spatowto ogniom to
xamwine miasto od miexkariow swiuk upustawone —
Lmichy potaw, xmitky pyssne budowy, sptongta pra
ia tylu swiekami nabyta. — Larniast spodniwanego
spowaynku, wygody i roskusy, xriabat nieprzyja
ciel przytymie, i w niej otakariaw si' gdzie oniegdie
widziadta nedy. Lom si' iey najpiernowy utant; w kret
ce, sam iey najwiziej doznat. —

O Boze!

O! BOZE! takież to są tryumfy Bohatyrów świata!
 czyli spustoszenie, płacz, niedra, ucisk, traktowani, nie,
 dostępnymi być muszą tryumfów tych świadkami? —
 Póki burzyście spokojności, ciemięzyciele ludów, sprawy
 Kacectwa i mordów wielkoczną swą nadyman się,
 i gotowy swoje na Tron Twój podnosić będą? Przewi
 tylko Kamrykiem z wysokości niebios, a ogromny te
 stote, nogi iednak gliniane mające upadną —
 Dupetnites tego Panie! na łożu wieki, który wielkoczną
 swęj miary znać nie chiał. — Przestates' Aniota
 Pogromę, który zimą, mrozem, śniegiem, gładem
 i nędzą ogromne te Sennacheriba wojska potomniał
 i zniszczył. Venit Angelus et percussit milia.

Gdzie są podmiaty pyrsanie ich ozdoby? gdzie zwycięzcy
 odzutas trąb? gdzie wesole iotwieray i piewy? wszyskto
 to onicmiato, wszyskto uicisto; upokorzona ich śmia-
 tuń, blade i wyskate twarac, promrozone ustanki,
 ramiat gróxińej pustanny, puchoi tylko grobowych wy-
 stawiciz, wiechnów. Venit Angelus Domini et percussit.

Ale gdzie są bracia nasi, gdzie meżini ryerze Put-
 sey? Których waleznosci odnowita wiekom naszym pa-
 misi wytomu Sygmunta, których oreci Dat się naj-
 pierwiej widzieli w floty dawnych Carow, Lotkowskiego
 niegdys

niegdys' mozytomych rzyka? — Poniesiny try nasze x prau
oblicza tych Ottarow; niak skropia, ich mozyty, niak
sie, potawca x nurtami Berexyny, i wiezna, pamięci
straty i ratow naraych; razem z niemi naukowu; —
Obok tych ratow, stowimy Dwieki **POKATOW** =
SKIEML, którego sterami em, wielkie te straty biej,
rzemi dla nas byty. — Zauwaw on prauie: cackiem
Artylerya, a wśród cierpięci prax odbicie nieli
sobie rozdanych wróciwszy do stability, Dwiwna wiy,
wionz, wyprawnia, zgromadzi kilkoty rzykane narodowe
sity i znawu ie dluhem mestwa swego ozywit.

Tak niegdys' niustrawowy Wskami Czarnieki, cy,
wyzny swęj abronit. **POKATOWSKIE** idu slawami ie,
go xajmuie Krakow i gorliwosia, Podatkow sity swoje
wzmacnia.

Reka xawu xdejmuie kiedyś xastow, a tej naytru,
dwięzrej chwili rzyca Pomiatowskiego; pwnazie swia,
tu chwata, iego w cackiej iey ozdobie; usprawialini powo-
dy, ktore go pwnioj amusity do opuszczenia granic
ajwazy — Wielka on sie, sadowe prauy, a gtu
tej mystawie fmetny obratę Pryerwid, opuszcza rzych
xienniz, ktora, niedawu watewana ich rzyka, x obiej
dobyta

dużyta przemocy, opowiada Poniatowski z szty Buhantyr,
ska, w oko, z rozczubona, Dura, ustami wybuchni / z /
Polski, której iuz nigdy nie wyraz. —

Nowe zwycięstwa pod Lutzen i Dresem aduicione,
niezdotaty zgigi uporu Moarza francji, aby opiarowany
w całej prawie Europy przeciw sobie uobrajonej, jakaj
prawy. — Bierze on wstecz lata przyscia swego, i niemi
pryxtosi dla siebie mierzy. —

Poniatowski rozkazem Monarchy swego, wiernego sprzymierzen,
ia z nowo tryumfuziem wojzkien potzerony, pod Altemburgiem,
Freyburgiem i Borna, proukoniej sobie chwale wstrzymannia
zapewniu niesprzyjacielskich wiernie odpowida, i temi ozdobiomy
laurami, przydywa na wielka pod Lipskiem rozprawz. —

Tu go nowa nagroda mextwa, tu zasuwyt Marszalka
Ponistwa promocy spotyka. — Hez o wielki BŁE! mamy
na nowo serce narre rozdziesca na atropne Pniatego
ruspommienie? moxiemy znemu narre ka' na to, co ty
potega, swa rozsiatat? Nie — iuz iatow narzych spot.

niona, iest miara, upokarzannuz, Duz przed Tobz, iaku przed
Ponem zycia i smierci. — Tyś chuiat, i tak si, Stato.

Mysimy w tym dniu stracili mgia, co byt ich luby rod
inwoiego, ktorego zycie iest stanz cywizymy. —
Pawł

Padł tu drugi raz ofiarą, strasznym w patelni dwoję Mocarz
Francyi, którego imię nie wrogosi żywiołowi, lecz walczność
postawionych przeciw niemu następstw jak komuś dołata. —
Padł ofiarą nieszczęścia na którym się oparto tronu jego i choroty
włoskiego. —

Usta on jednak najwiecej Stalosi Poniatowskiego, i umiastem
ustępujących wojsk swoich powina. —

Nata gorotka Wojska Polskiego, któremu ta wielka postępa
powierzona była; notawczywość nieprzejmiona w wyuzdkiem
wrodzonym postępującego królestwa, mogły w ośmiu wiekszym w Boho,
tytuł całej odwagi, raty rapot mego przydusie. Poniatowski
W. brania w rękę honor Polaków przastużąc, śmierci się nie
leka. — Odebrałszy dwa postrzaly, pełni oborniarz mierzono
cofaniu się. Postreza na wodami świetną resztę Polaków ich
wice honor powimony sobie od Polka umu samemu oddawstwy,
rwała się w ruki, Dudy i w rozumie, w go Polskie dotykając,
serca, omiłatego x now i spadającego x konia, srogiej Elstery
nurty porywaie. — Takim byt zgon tego Wodra Pol,
skiego, Aakie nastugi Dla wyuzdany, taka w nim
strata Polski — Zariste! jęki imie Polski w Dixie,
jauk Naradów x nauzenie swe xatrymy, jęki
waleranwi w obronie swoboi krajowych pierwskiej
Cnoty Obywatelskiej miejze xajmowa: a wyuzdany
imie x ucauciom pwiecty od miestkani wu niemi
publitarzunc

powtarzane będzie, pety Stawę Bohatyrskich czynów
Pomiatowskiego z ust ludzi nie odejdzie. Non recedat
laus eius de ore hominum. Czas co na umieszczenie woskowy
go suchnata ręką, pod orę, pracować będzie, aby światło ie,
go chwyciły ustalić, aby go na gwizdzie nieśmiertel,
ności utrzymać. -

Leć na wsi szukać kolosów, na co mi stawiać wiecznotwa,
te pomniki? Powrócony pokój Europie, oddamy spowiny
ludzkim, wskrzeszenie ojczyzny Jego wspomniat, Ad Ex. A.
D. R. A. protega, powrócone imię Polski, oto jest kolos. oto
pomnik, wystawionej jego chwały; nagroda, która przypły
jego wspania. Niech on tego, ani porwała, aby Stwier
nad ich trwał imię jego żyło; gdzie imienia Polski
i jej mowy zabraknie, tam on wspomnianym być niech.

Na tonie wolnej ziemi, jakie przyjemny dla niego spowiny?
na tonie tej ziemi, gdzie laury triumfu jego tak pię-
knie kwitnęły! Tu więc prochy jego nie wygasta, w dzie-
cinie i w ciele całego Narodu Polskiego odbierać będą. -

Tu Matka przyprowadzi syna, aby mu pierwszą mita,
siii ojczyzny data naukę: Pokazie mu grób Bohatyr
Polskiego i rzeknie: Spoczywaj w pokój moim,
Stony

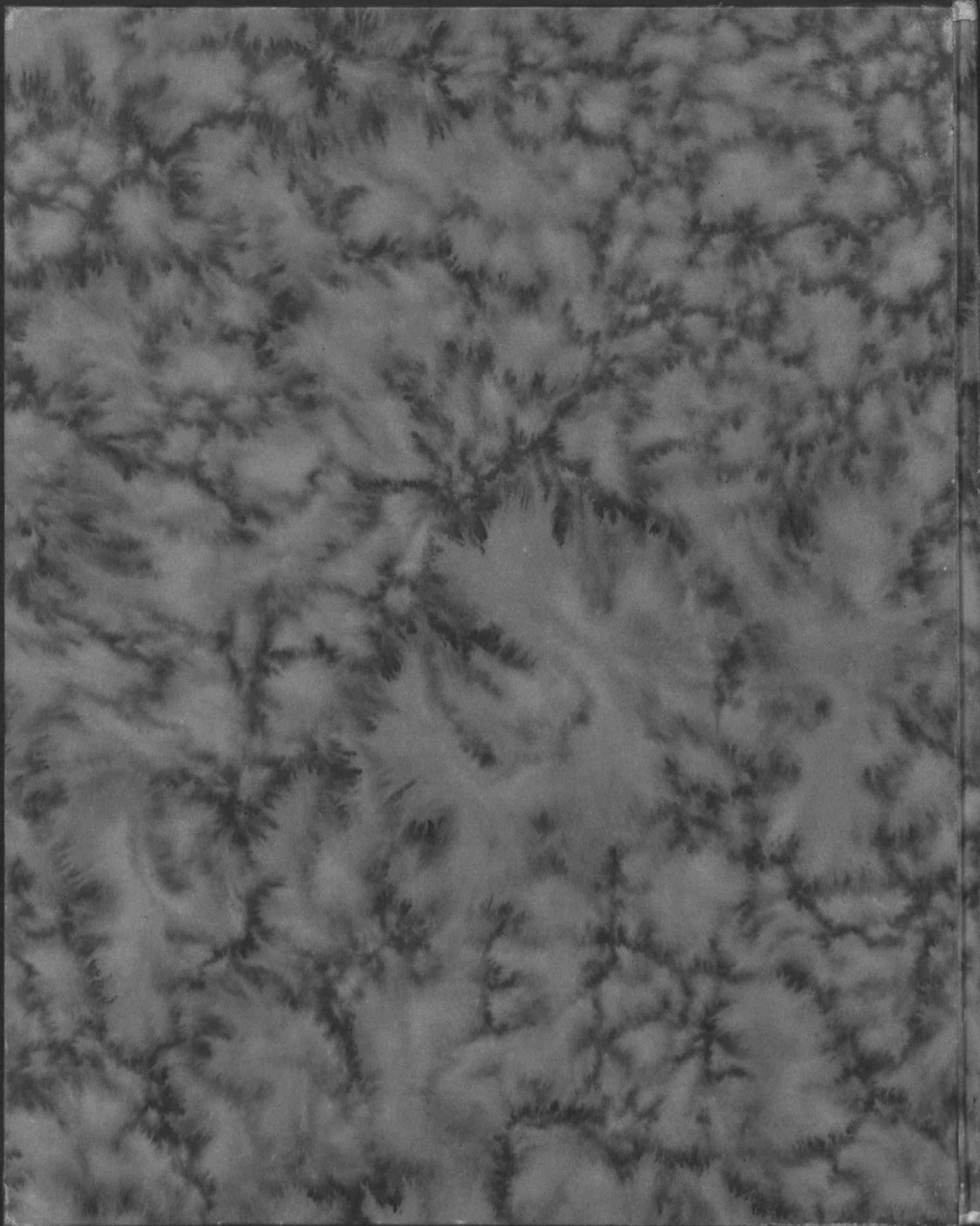
Sproważe któryś Duszę dat na chwytę narodu swego: Non
peperisti animę tuę. — Tu powstęxe starce omłate się,
ty, i powtarzając wzrusia radości, x iaktomi nigdy ś
ogładat jego tryumfy: przemiowi do tej trumny: ty tu
spoczywasz Bohatyrze! coś xiomie tej Dusze powrócił
swobody, dla smich zdrowie i życie wziętes: Non peper-
isti animę tuę; Tu przysięnie młodziem, co musia
w sobie krew Polską, ogrzać iż kęchcie najwzrostszym
obrony Ayaryany xapatem: uszy jego swotoki i xawota:
Oryw mnie duchem swoim waleczny Wodzu! coś tak śmiel-
nie honor narodu przy xgonie swoim ocalit. Non peperisti
animę tuę. Przyjdzie tu Kapitan, aby uwielbiat protege
Boza ottarxow, podnoszące i obalające trony; a
widząc swotoki Bohatyrza ojczyzny, powiesioną dla
niej śmierci, uzna być drogą w obliczu Pana niebios
i xeknie: Spoczywaj w pokoiu wieczystym meim;
coś w tak świętej sprawie ducha swego na tonu Bo-
ga oddat. Non peperisti animę tuę. —

Odtąd miej grób Poniatowskiego, xawnie być świę-
tynią, gdzie popioły jego, nauwai będą otługie pro-
kotonia Polaków, cnoty, młotki Ayaryany: Grób!
gdzie wsaystko śmiertelności grozi a iomni ni śmiertelności
xawęxa.

zarzyna. —

J. Wielmożny PASTERA! wymownym ustom twoim po-
 wierzył najpierw Naród Polski, a byś w Stolicy Państwa,
 wina, ości Pomiatowskiego zastudne storzył, i imię tego
 Bohatera od Otłarów Boskub, do niesmiertelności sprze-
 stat — W postudne tej usta twoie, wiernie uszyciom ser-
 ca twoiego i narodu odpowiedzieć musiałby. — Dziś tenże
 Naród przesyła ci swatki jego na miejsce uświęconej w Dzikim,
 świąt zastugi, oddać one pod Pastorską twoją Ofiarę, —
 W obywatelskiej Ofierze, która tu przy swatkach nieadziatowanego
 wyrywny Bohatera sprawiemy, najbliższej Ty braku Boga
 dotykasz. — Był on na tonie MARY która przy nie-
 smytności swojej, BOGA Sprawiedliwego dla zastugi
 a Miłosiernego dla statusek sztonieka ogłasza. — Co użycie
 Pomiatowski dla wyrywny, to uszytko w nim także nadzię-
 cywione było; przemięć więc za nim do Boga Ojców
 naszych, a święte te poprzyty poświęcone będą. Boże
 Litani! wosywy My o to Ciebie prosimy; ożywiaj nas za-
 wra Twą wiara, a przy tych świętych obrzędach, wzma-
 ćniaj ufność naszą, nie lnoy i zastugi tego Polaka, te-
 go Miłostnika Braw, tego Obrońcy wyrywny, i iuz
 razem z nim dosty przybytku wieczystej Twojej
 Chwały: — Opera illorum sequuntur Mos. —

Skanowanie i opracowanie graficzne na CD-ROM :

ul. Krzemowa 1

62-002 Suchy Las

www.digital-center.pl

biuro@digital-center.pl

tel./fax (0-61) 665 82 72

tel./fax (0-61) 665 82 82

Wszelkie prawa producenta i właściciela zastrzeżone.

Kopiowanie, wypożyczenie, oraz publiczne odtwarzanie w całości lub we fragmentach zabronione.

All rights reserved. Unauthorized copying, reproduction, lending, public performance and broadcasting of the whole or fragments prohibited.